

think tank
of iranian
affairs

خرابکاری شرافتمندان؛ سخن آغازین

سپتامبر ۲۰۲۴

فکر است

چکیده	۳
مقدمه	۴
درآمد	۵
تعاریف	۷
مبارزه خشونت پرهیز	۷
خشونت مشروع	۷
خرابکاری شرافتمندانه	۸
مرزهای اخلاقی عمل خرابکارانه کجاست و چرا باید اخلاقی باشیم؟	۸
اهداف خرابکاری شرافتمندانه	۱۰
فشار اقتصادی و امنیتی	۱۰
روحیه مبارزان، کاهش ترس، و شکستن چرخه ناامیدی	۱۰
تسهیل براندازی و استیصال رژیم از برگرداندن وضعیت انقلابی	۱۰
استراتژی‌ها و ابزارهای خرابکاری شرافتمندانه	۱۱
استراتژی‌های خلاقانه و نوآورانه	۱۱
بهره‌گیری از تکنولوژی و ابزارهای دیجیتال	۱۱
استفاده از منابع و امکانات موجود	۱۱
اصول اساسی	۱۱
تفکیک وضعیت خیابان در نسبت با مبارزات	۱۱
هنگامی که خیابان موقتاً سرکوب شده است	۱۱
وقتی اعتراضات خیابانی شروع می‌شود	۱۲
موانع خرابکاری شرافتمندانه	۱۴
آموزش و آگاهی بخشی	۱۴
مقابله با سیستم‌های نظارتی	۱۴
واکنش سرکوبگرانه رژیم	۱۴
امنیت فعالان	۱۵
برنامه‌ریزی	۱۵
تشکیل تیم عملیات	۱۵
اطلاع‌رسانی و ارتباط‌گیری	۱۶
ارزیابی و بازخورد	۱۷
نقش ما	۱۸

خرابکاری شرافتمندانه؛ سخن آغازین

سپتامبر ۲۰۲۴

این کتابچه راهبردی به طور مشترک توسط اندیشکده «مسائل ایران» و دفتر مطالعات استراتژیک حزب «ایران نوین» تهیه شده است. این متن، تنها آغاز مسیر اندیشه و گفت‌وگو درباره خرابکاری شرافتمندانه به‌عنوان یکی از موثرترین شیوه‌های مبارزه علیه مافیای جمهوری اسلامی است. انتظار داریم تا احزاب، تشکل‌ها و فعالان سیاسی که به فکر سرنگون کردن جمهوری اسلامی و برقراری یک حکومت دموکراتیک و سکولار در ایران هستند، با نقد و بررسی این کتابچه، این مسیر را ادامه داده و نسخه‌ها و آثار جدیدی را در زمینه خرابکاری شرافتمندانه منتشر کنند. ما نیز فعالانه و پیوسته تلاش خواهیم کرد تا درباره خرابکاری شرافتمندانه، جزئیات و شیوه‌های موثر آن کار کارشناسی کرده و محصولات فکری بیشتری را در اختیار ملت بزرگ ایران قرار دهیم. ما معتقدیم در مسیر مبارزه با جمهوری اسلامی، نیازمند یک تلاش ملی برای موفقیت هستیم و در این راه از نوآوری‌ها، انتقادات و پیشنهادهای شما به گرمی استقبال می‌کنیم. از تمام اعضای دفتر مطالعات حزب «ایران نوین» و اندیشکده «مسائل ایران» که در تهیه این سند نقش داشتند سپاسگزار می‌کنیم. همچنین قدردان نکاتی که برخی از فعالان سیاسی در داخل و خارج کشور در حین تهیه این کتابچه عرضه کردند هستیم.

پاینده ایران

حزب «ایران نوین»

اندیشکده «مسائل ایران»

چکیده

این کتابچه راهبردی، نتیجه همکاری اندیشکده «مسائل ایران» و دفتر مطالعات استراتژیک حزب «ایران نوین» است و به بررسی مفهوم و استراتژی‌های خرابکاری شرافتمندانه در مبارزات مدنی علیه رژیم جمهوری اسلامی ایران می‌پردازد. این کتابچه، به عنوان نخستین گام، بر پایه تجربیات تاریخی و معاصر در زمینه مبارزه خشونت‌پرهیز و خشونت مشروع، مرزهای اخلاقی و اهداف خرابکاری شرافتمندانه را تحلیل و تبیین می‌کند. هدف این کتابچه، ارائه راهبردهایی برای وارد کردن ضربه‌های مؤثر به رژیم جمهوری اسلامی، تضعیف پایه‌های قدرت آن و افزایش روحیه و توان نیروهای مبارز، بدون به خطر انداختن امنیت و سلامت شهروندان است.

این کتابچه، ابتدا به تعریف مبارزه خشونت‌پرهیز، خشونت مشروع و خرابکاری شرافتمندانه پرداخته و مرزهای اخلاقی عمل خرابکارانه و دلایل لزوم اخلاقی بودن این اعمال را مورد بحث قرار می‌دهد. همچنین، اهداف خرابکاری شرافتمندانه شامل فشار اقتصادی و امنیتی، افزایش روحیه مبارزان، کاهش ترس، شکستن چرخه ناامیدی و تسهیل براندازی رژیم را تشریح می‌کند. استراتژی‌ها

و ابزارهای مختلف خرابکاری شرافتمندانه از جمله بهره‌گیری از تکنولوژی و ابزارهای دیجیتال، استفاده از منابع و امکانات موجود و تفکیک وضعیت خیابان در نسبت با اعتراضات توضیح داده می‌شوند.

در بخش‌های پایانی، موانع مختلف خرابکاری شرافتمندانه از جمله آموزش و آگاهی‌بخشی، مقابله با سیستم‌های نظارتی، واکنش سرکوبگرانه رژیم و امنیت فعالان بررسی شده و راهکارهایی برای برنامه‌ریزی، تشکیل تیم عملیات، اطلاع‌رسانی و ارتباط‌گیری، ارزیابی و بازخورد ارائه می‌شود.

این کتابچه با هدف حمایت از مبارزان راه آزادی و ارائه راهبردهای عملی برای تضعیف رژیم جمهوری اسلامی و تقویت روحیه انقلابی تهیه شده است و از تمامی سربازان میهن و مبارزان راه آزادی دعوت می‌کند تا با نگاهی استراتژیک به پهنه امکانات، به برنامه‌ریزی و اجرای طرح‌های خرابکاری شرافتمندانه بپردازند. با همدلی و خلاقیت، هر اقدام کوچک می‌تواند گامی بزرگ در مسیر آزادی و آینده‌ای روشن‌تر برای ایران باشد.

می‌کنند را در برابر هزینه‌های احتمالی به هم‌میهنان و معیشت روزمره آنان بسنجند.

این اصل نباید فراموش شود که مبارزه ما با تعلق خاطر ما به «ایران» و این حقیقت تاریخی که این سرزمین متعلق به ملت ایران است نسبت مستقیمی دارد، و رژیم اسلامی، با رویکرد امت‌گرا و ضد ایرانی‌اش، از روز اول در سال ۵۷ به مثابه حکومتی اشغالگر بر این سرزمین حکمرانی ظالمانه پیشه کرده است. در پی این ایران‌دوستی است که در مقابل تئوری زمین سوخته جمهوری اسلامی ما همچنان به اصل شرافتمندانه بودن خرابکاری تاکید می‌کنیم.

«شرافت» ما در خرابکاری مرزبندی جدی و علنی با آنچه انقلابیون در سال‌های پیش از ۵۷ به منصفه ظهور رساندند ایجاد می‌کند. این انقلابیون، که اکنون آنان را «پنجاه و هفتی» می‌نامند، مرزهای بی‌شرافتی در عمل انقلابی در تاریخ این سرزمین را مشخص کرده‌اند. پنجاه و هفتی‌ها نه تنها علیه ایران و دولتش مبارزه کردند بلکه در تمام سال‌های مبارزه خود از هیچ کوششی برای ضربه زدن به ملت ایران، جان ایرانیان و دولت ایرانی فروگذار نکردند. آن‌ها سینما رکس را با بی‌گناهی که در داخل آن نشسته بودند به آتش کشیدند، روشنفکران میهن‌پرست را وحشیانه ترور کردند، به صاحبان تجارت، سرمایه‌داران ملی و افتخارهای اقتصادی ایران هجوم بردند و بهترین تکنوکرات‌های تاریخ معاصر را ترور کردند. روسای حکومت را به قتل رساندند و به جان رئیس دولت ایران سوقصد کردند.

متنی که در پی می‌آید ویراست اول از مباحث تشریحی پیرامون خرابکاری شرافتمندانه است. ما امیدواریم که مخاطبان این کتابچه در داخل کشور، با در نظر گرفتن مسائل امنیتی و حفاظتی و همچنین توجه دقیق به موقعیت جغرافیایی‌شان، پیشنهادها و توصیه‌های‌شان را از طریق راه‌های تماسی که در پایان ارائه می‌شود با ما در میان بگذارند.

این کتابچه به پشتوانه‌ی سال‌ها مبارزه با رژیم جمهوری اسلامی تهیه شده است. روش‌ها و تاکتیک‌های متنوعی از مقاومت مدنی تاکنون آزموده شده‌اند اما رژیم اسلامی کماکان در سرکوب و کشتار ایرانیان پرتلاش است. کتابچه «خرابکاری شرافتمندانه» در چنین بستری و با چنین رویکردی تهیه شده و بر تغییر فاز در نوع مبارزه‌ی ملی ایرانیان با رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی تاکید دارد.

ایرانیان مبارز در خیزش مهسا روش‌های متعددی از خرابکاری شرافتمندانه را آزمودند: از اشغال فرمانداری‌ها تا آتش زدن پایگاه‌های بسیج، از بستن خط ویژه به روی نیروهای یگان ویژه تا ریختن روغن بر روی آسفالت در مسیر موتورسواران سرکوب‌گر. علاوه بر این، خرابکاری در زیرساخت‌های سایبری رژیم گام‌هایی نو در راستای خرابکاری شرافتمندانه را ممکن کرد.

متن حاضر برای ایران و در شرایط پس از خیزش مهسا نوشته شده است. با وجود اینکه ارجاعاتی در این متن به آفریقای جنوبی، دانمارک، هنگ کنگ و دیگران که تجربیاتی گران‌بها در زمینه خرابکاری شرافتمندانه دارند وجود دارد، دفتر مطالعات استراتژیک حزب «ایران نوین» و اندیشکده «مسائل ایران» متن را در مشورت با کنشگران انقلاب ملی در داخل ایران و با توجه به مختصات خاص مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی تهیه کرده‌اند.

این کتابچه، خرابکاری شرافتمندانه را به عنوان یک تاکتیک تکمیلی برای اعتراضات خیابانی و یک گام مهم برای زدن ضربه‌هایی کاری به رژیم جمهوری اسلامی، دستگاه سرکوبش و مافیای فاسد حامی آن در نظر می‌گیرد. خرابکاری در انقلاب ملی از نوع «شرافتمندانه» است از آن رو که ایرانیان مبارز برای دفاع از میهن، ایران، در برابر رژیم ضد ایرانی، تلاش می‌کنند که در عین حال که ضربه‌ای به رژیم وارد کنند، منافع این سرزمین و ملت را نیز در نظر گیرند.

بنابراین، از تمامی سربازان میهن و مبارزان راه آزادی می‌خواهیم که در تفسیر این کتابچه با رویکردی استراتژیک به پهنه امکانات نظر کنند. در روند برنامه‌ریزی برای هر خرابکاری و خلاقیتی که در عمل عرضه می‌کنند، میزان ضربه‌ای که به رژیم و دستگاه سرکوبش وارد

«مبارزه مدنی» اصطلاحی جاافتاده در میان مبارزان و فعالان سیاسی است. مثال‌های متعددی از چنین مدل‌های مبارزاتی عرضه شده و مورد بحث قرار گرفته است. کارزار مبارزه مدنی در آفریقای جنوبی یکی از نمونه‌های موفق این نوع مبارزه انقلابی به شمار می‌رود. سازماندهی کارزار مبارزه مدنی در آفریقای جنوبی جالب توجه است از این رو که رهبران آن اقدام به تشکیل ارتشی از مبارزان ملی کردند. از ژوئن ۱۹۵۲ داوطلبانی که می‌خواستند به سازمان انقلابی بپیوندند، امضای خود را بر پائین چنین سوگندی قرار می‌دادند:

«اینجانب، امضاءکننده زیر، داوطلب ارتش ملی داوطلبان، بدین وسیله رسماً متعهد می‌شوم که در راه کشور و مردم طبق رهنمودهای ارتش ملی داوطلبان خدمت کنم و به طور کامل و بدون هیچ مضایقه‌ای در حد توانم در کارزار مبارزه با قوانین ناعادلانه شرکت کنم. من از دستورات رهبری که تحت نظر او قرار می‌گیرم اطاعت خواهم کرد و قوانین و مقررات ارتش ملی داوطلبان را رعایت می‌کنم. این وظیفه من است که خودم را از نظر جسمی، روحی و اخلاقی آماده نگه دارم.»

نلسون ماندلا عضو اولین گروهی بود که در ساختار این ارتش ملی تشکیل شد. از ابتدا این خودآگاهی در آن‌ها بود که در حال رقم زدن تاریخ هستند. گروه‌های داوطلبان کوچک و چند نفره بودند زیرا اولویت را به کیفیت افراد، حفظ روحیه سازمانی و قدرت عملیاتی بالاداده بودند. تشکیل حلقه‌های کوچک عملیاتی و پیوند گرفتن با سازمان و تشکیلات سیاسی از ضروریات پیروزی یک انقلاب است. مدل اعتراضات و مقاومت مدنی در قرن ۲۱ با مدل مبارزات مدنی در قرن ۲۰ تفاوت‌هایی پیدا کرده است. در حالی که توسل به راه‌های خشونت‌آمیز توسط مبارزان انقلابی، به‌ویژه ملی‌گرایان، کمیاب شده، سازمان سرکوب و ابزارهای کنترل‌کننده خشن‌تر و پیچیده‌تر شده‌اند. مثلاً به خشونت‌ی که جمهوری اسلامی در هر دوره از اعتراضات گسترده علیه مردم ایران اعمال می‌کند، دقت کنید. لذا برای شرایط انقلابی ایران باید به کارزارهای مبارزه مدنی اندیشید

که ظرفیت پذیرش عمومی و قابلیت اجرا داشته باشند. در ایران چند سال اخیر کارزارهای مبارزه مدنی در سطوح مختلفی رخ داده‌اند و قابلیت احیای مجدد در لحظات لازم را دارند. برای مثال کارزاری که به تناوب توصیه شده است ایجاد اخلاص در روند کارهای اداری توسط کارمندان و کارگران است. در پروسه انقلاب بایستی با این نگرش به محل کار نگاه کرد که می‌توان با اخلاص‌های کوچک باعث فلج شدن برخی از کارها، تعطیلی موقت موسسات، بانک‌ها یا سازمان‌ها شد و با به هم زدن نظم امور در شهرداری‌ها، فرمانداری‌ها یا نهادهای نظامی به آمادگی جامعه برای شرایط انقلابی کمک کرد.

شیوه حکمرانی جمهوری اسلامی بحران‌زاست و به طور روزمره زندگی مردم و امور ایران را دستخوش بحران‌های مرگباری می‌کند. در چنین بستری، ایجاد چنین اخلاص‌هایی دارای عذر اخلاقی است چرا که رژیم جمهوری اسلامی یک حکومت معمولی نیست بلکه یک کارتل ضد بشری است و نه تنها با ملت ایران مناسبات اشغالگرانه دارد، بلکه کشور را به شیوه‌ای مافیایی اداره می‌کند و سرنوشت انسان‌ها در قبال منافع این مافیا پیشیزی برایش اهمیت و ارزش ندارد. برای نجات ایران و جان ایرانیان از اشغال و چپاول رژیم اسلامی، باید در امور حکومتی اخلاص ایجاد کرد تا پیش از آنکه خامنه‌ای و حامیانش فروپاشی ایران را رقم بزنند، ما شاهد فروپاشی مافیای جمهوری اسلامی باشیم. در عین حال در میان مبارزان باید این روحیه تقویت شود که پس از پیروزی، با همبستگی ملی، که از برجسته‌ترین ویژگی‌های انقلاب ملی ما است، ایران پس گرفته شده را باز خواهیم ساخت.

آنچه که اهمیت راهبردی دارد تقویت روحیه انقلابی و نگرستن به هر رویدادی از منظر کارکرد انقلابی آن است. یعنی اگر اخلاص در نظم روزمره پدید آمد باید از ظرفیت به وجود آمده برای ایجاد یک حرکت یا اقدام انقلابی بهره گرفت. چنین روحیه و رویکردی را می‌توان در مثالی یادآوری کرد؛ هنگامی که همدلی در مبارزه علیه رژیم شکل گرفته و جامعه به طور کلی با اصول مبارزه‌ی انقلابی

شیوه حکمرانی

جمهوری اسلامی

بحران‌زاست و به

طور روزمره زندگی

مردم و امور ایران

را دستخوش

بحران‌های مرگباری

می‌کند. در چنین

بستری، ایجاد چنین

اخلاص‌هایی دارای

عذر اخلاقی است

چرا که رژیم جمهوری

اسلامی یک حکومت

معمولی نیست

بلکه یک کارتل ضد

بشری است و نه

تنها با ملت ایران

مناسبات اشغالگرانه

دارد، بلکه کشور را

به شیوه‌ای مافیایی

اداره می‌کند

**پنج‌جاه سال مبارزه
بدون خشونت هیچ
چیزی برای مردم
آفریقا به بار نیاورده
بود، مگر قوانین بیش
از پیش سرکوب‌گرانه
و حقوق کمتر. از
میان همه طرح‌ها،
چهار شیوه را مطرح
کردیم؛ خرابکاری
شرافتمندانه، جنگ
چریکی، تروریسم
و نافرمانی آشکار.
سیس اولین گزینه را
انتخاب کردیم**

جنگ نیز چنین چیزی را ایجاد نمی‌کند. ما احساس کردیم که بدون خرابکاری، هیچ راهی برای مردم آفریقا باقی نمی‌ماند تا در مبارزه خود علیه آپارتاید موفق شوند. تمام روش‌های قانونی بیان مخالفت توسط قانون مسدود شده بود و ما در موقعیتی قرار گرفته بودیم که یا باید وضعیت دائمی تحقیر را بپذیریم، یا با دولت بجنگیم. ما تصمیم گرفتیم بجنگیم. اول قوانین را به شکلی شکستیم که از هرگونه روی آوردن به خشونت اجتناب می‌کرد؛ زمانی که این شکل مبارزه هم با قانون محدود شد و زمانی که دولت به نمایش قدرت برای سرکوب مخالفان متوسل شد، تنها در آن زمان بود که ما تصمیم گرفتیم به خشونت با خشونت پاسخ دهیم اما خشونتی که انتخاب کردیم، تروریسم نبود. پنج‌جاه سال مبارزه‌ی بدون خشونت هیچ چیزی برای مردم آفریقا به بار نیاورده بود، مگر قوانین بیش از پیش سرکوب‌گرانه و حقوق کمتر. از میان همه طرح‌ها، چهار شیوه را مطرح کردیم؛ خرابکاری شرافتمندانه (sabotage)، جنگ چریکی، تروریسم و نافرمانی آشکار. سپس اولین گزینه را انتخاب کردیم و قرار گذاشتیم تا آن را به طور کامل اجرا و تست کنیم پیش از آنکه به سراغ انتخاب دیگری برویم. با مشخص بودن پیشینه سیاسی ما، این انتخابی منطقی بود. خرابکاری شرافتمندانه با تباه کردن زندگی انسان‌ها متفاوت بود و از آن جلوگیری میکرد و آینده‌ی روابط نژادی در آفریقای جنوبی را نابود نمیکرد. حملات به خطوط حیاتی اقتصادی کشور به خرابکاری در ساختمان‌های دولتی و دیگر نمادهای آپارتاید پیوند خورده بود. این حملات الهام‌بخش ملت ما بودند و آنها را تشویق می‌کردند تا در اقدامات دسته‌جمعی غیرخشونت‌آمیز مثل اعتصاب‌ها شرکت کنند. علاوه بر این، خرابکاری راهی بود برای آن دسته از مردم که خواستار به‌کارگیری روش‌های خشونت‌آمیز بودند و به ما امکان می‌داد تا شواهد عینی به پیروانمان ارائه دهیم که ما یک خط مشی قوی‌تر اتخاذ کرده‌ایم و در برابر خشونت دولت مقاومت می‌کنیم.»

چنین روندی از آزمودن تمام راه‌های مبارزه‌ی خشونت‌پرهیز در ایران نیز رخ داده است. راهی نبوده که ملت ایران نیازموده باشد و هر بار توسط مافیای اشغالگری رحمانه‌تر سرکوب و کشتار شده است. در سال‌های اخیر و به طور ویژه پس از خیزش آبان ۹۸ در

آشنا شده باشد، اگر اخلاقی در شبکه برق‌رسانی شهری پدید آید، مردم محلاتی که دچار خاموشی شده‌اند، بلافاصله اقدامات تکمیلی را پی خواهند گرفت: مثلاً به پشت‌بام‌ها یا پنجره‌ها رفته و شعارهای اعتراضی سر می‌دهند، و اگر در طول روز رخ داده باشد باعث اعتصاب و اعتراض کسبه و بازاریان می‌شود. این یعنی تکثیر شجاعت و همدلی در میان مبارزان به صورتی که هیچ‌کنشی بدون همراهی دیگران رها نمی‌شود. لذا نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی به طور پیوسته زیر چنین فشاری از چند جبهه قرار می‌گیرند، این شکست‌های پی‌درپی آنها را دچار خستگی، ناامیدی و سرخوردگی کرده و روحیه مبارزه در میان مردم را به شدت تقویت خواهد کرد.

جنبش‌های مقاومت مدنی در برابر اشغالگران یا حاکمان استبدادی یک استراتژی مبارزه است که متشکل از کارزارهای متنوعی است. نافرمانی مدنی - همچون مقاومت پیوسته زنان ایران در برابر حجاب اجباری، روزه‌خواری در ملاعام، و یا پرداخت نکردن قبوض و عوارضی‌ها، شرکت در کارزارهای بیرون کشیدن پول از بانک‌ها، و... - یک نوع از آن است اما مبارزه مدنی می‌تواند شامل تاکتیک‌های نافرمانی به همراه درجاتی از خشونت مشروع همچون حق دفاع از خود و خرابکاری شرافتمندانه باشد.

نلسون ماندلا در دادگاه مشهور سال ۱۹۶۴ از عملکرد خود و همراهانش دفاع کرد و خطاب به مشهور او به یکی از قوی‌ترین استدلال‌ها برای بهره‌بردن از خرابکاری شرافتمندانه بدل شد. فرارهایی منتخب از متن دفاعیه ماندگار ماندلا را مرور کنیم:

«انکار نمی‌کنم که برای خرابکاری برنامه‌ریزی کردم. این کار را نه از سرکله شقی و نه از سرعلاقه به خشونت انجام دادم. برنامه‌ریزی برای خرابکاری را به دنبال یک ارزیابی آرام و عاقلانه از وضعیت سیاسی که پس از سال‌ها استبداد، بهره‌کشی و ستم بر ملت به وجود آمده بود، انجام دادم. به باور ما، به دنبال سیاست‌های دولت، خشونت از سوی مردم آفریقا اجتناب‌ناپذیر شده بود و اگر رهبری مسئولیت‌پذیری به منظور هدایت و کنترل احساسات ملت ما ارائه نمی‌شد، موجی از تروریسم رخ می‌داد که شدت کینه و دشمنی بین نژادهای مختلف کشور را به وجود می‌آورد که حتی

نویسنده و اندیشکده «مسائل ایران» در کمک به رفع موانع انجام خرابکاری‌های شرافتمندانه، راه‌هایی ارتباطی با این دو نهاد را معرفی می‌کنیم.

تعاریف

مبارزه خشونت‌پرهیز

مبارزه‌ی خشونت‌پرهیز عمده‌ترین شکل از مقاومت مدنی است که در مبارزه با نظام‌های سرکوب‌گر به کار گرفته می‌شود. این مبارزه، نوعی از مقاومت مدنی در جهت تحقق اهداف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است که از طریق اقدامات غیرخشونت‌آمیز از جمله تظاهرات، اعتراضات خیابانی، اعتصابات کارگری و صنفی و سایر فعالیت‌های مدنی به دنبال تحمیل خواسته‌های مردم به حاکمان مستبد است.

طیف متنوعی از اقدامات اعتراضی غیرخشونت‌آمیز در طی چهار دهه اخیر برای تغییر در وضعیت موجود پیگیری شده است. بدون استثنا در تمامی موارد جمهوری اسلامی با خشونت عریان مردم معترض را سرکوب کرده است. حتی در مواجهه با خواسته‌های اجتماعی همچون حجاب اختیاری و آزادی بدیهی دانشگاهی نیز جمهوری اسلامی بی‌رحمانه در اعمال خشونت علیه مردم درنگ نمی‌کند.

خشونت مشروع

هنگامی که حکومتی مناسبات اشغالگرانه علیه یک ملت برپا می‌کند و با کاربرد انحصاری و بی‌رحمانه‌ی خشونت با هر اعتراضی برخورد می‌کند، هر موج اعتراضی یک گام به سوی پذیرش خشونت بیشتر در تاکتیک‌های دفاعی خواهد بود. سقف خشونت در خیابان را همیشه حکومت تعیین می‌کند. اگر حکومتی با گلوله جنگی به سوی بهترین جوانان کشور شلیک کند و عامدانه صدها معترض را با شلیک ساچمه نابینا کند، این حق برای مردم بی‌دفاع کاملاً محفوظ است که از خود در برابر خشونت حکومت اشغالگر دفاع کنند.

هنگامی که رژیم اسلامی هر بار جنبه‌ای جدید از خشونت عریان علیه مردم ایران را رو می‌کند، تائیدی بر لزوم دفاع مشروع در برابر

روند انقلاب ملی ایرانیان، بر همه فعالان سیاسی و مبارزان راه آزادی و آبادی ایران مشخص گشته که روش‌های مرسوم برای تجمع و اعتراض در برابر سبعت رژیم جمهوری اسلامی به تنهایی کافی نیستند و در هر خیزش، داغ از دست دادن صدها و هزاران نفر از جوانان وطن بر دل ایرانیان به جا می‌ماند.

از طرفی، ملت ایران در این مبارزه به کرات به اثبات رسانده که، به دلیل برخورداری از درکی ملی از مبارزه - برعکس رویکرد انقلابیون ۵۷ - به دنبال تروریسم، انتقام‌جویی و ریختن خون نیستند. آن‌ها نه پس از کشتار ماهشهر، نه آبان ۹۸، نه قتل‌های حکومتی مجیدرضا رهنوردها و محسن شکاری‌ها و نه پس از قتل مردم معترض در ایزده و قتل جوانان پرونده موسوم به خانه اصفهان، اقدامات انتقام‌جویانه از خود بروز ندادند، علی‌رغم اینکه دچار خشمی ملی شدند.

آنچه خرد جمعی مبارزان تاکنون بدان رسیده است مستأصل کردن رژیم با ضربات کوچک (و گاهی بزرگ) اما به طور مستمر است در عین حال که به مسئولیت نسبت به کشور و ملت بزرگ ایران توجه کافی مبذول شود. این استراتژی باید دو وجهی باشد: هم شامل طیف متنوعی از اقدامات خرابکارانه علیه رژیم شود که غالباً اجرای آنها سهل است و عموماً غیرقابل پیگرد، و هم شامل عملیات‌های گروهی که به منافع رژیم آسیب‌های جدی می‌زنند.

آنچه مسلم است این است که ضربات پیاپی و بی‌امان به رژیم باید در مناطق مختلف کشور وارد شود تا در خیزش بعدی در پیوند با خیابان به نقطه عطف خود برسد. این اقدامات نه تنها به تقویت روحیه مبارزان راه آزادی کمک شایانی خواهد کرد که توان دستگاه سرکوب رژیم را درگیر کرده، ترس در نیروهای امنیتی را افزایش داده و آنها را از لحاظ روانی به نقطه شکست نزدیک می‌کند.

در ادامه‌ی این کتابچه ابتدا به تعریف خشونت مشروع و خرابکاری شرافتمندانه می‌پردازیم. در بخش بعدی مرزهای اخلاقی خرابکاری را تشریح می‌کنیم. سپس بر تفاوت بین هدف، وسیله و موانع در کنش‌های انقلابی تاکید می‌کنیم. در این بخش، اهمیت خلاقیت در طراحی خرابکاری‌ها و بهره‌گیری از منابع محلی را برجسته می‌کنیم. مراحل برنامه ریزی، اجرا، و تجزیه و تحلیل عملیات را بر می‌شمیریم و در انتها ضمن اشاره به وظیفه ملی حزب «ایران

راهی نبوده که
ملت ایران نیازموده
باشد و هر بار توسط
مافیای اشغالگر
بی‌رحمانه‌تر سرکوب
و کشتار شده است.
در سال‌های اخیر
و به طور ویژه پس
از خیزش آبان ۹۸
در روند انقلاب ملی
ایرانیان، بر همه
فعالان سیاسی و
مبارزان راه آزادی و
آبادی ایران مشخص
شده که روش‌های
مرسوم برای تجمع
و اعتراض در برابر
سبعت رژیم
جمهوری اسلامی به
تنهایی کافی نیستند
و در هر خیزش، داغ از
دست دادن صدها و
هزاران نفر از جوانان
وطن بر دل ایرانیان
به جا می‌ماند.

مرزهای اخلاقی عمل خرابکارانه کجاست و چرا باید اخلاقی باشیم؟

چینش قوانین و ابزار اعمال آن‌ها در رژیم‌های تمامیت‌خواه هرگز به نفع شهروندان نیست و در واقع وظیفه اصلی قانون ایجاد ساختاری برای حفظ قدرت فرقه‌ی حاکم است. قوانین نوشته و یا نانوشته در این نوع از حکومت‌ها همواره به گونه‌ای محل تفسیر قرار می‌گیرند که در هر موقعیت پیش‌بینی‌ناپذیری به نفع رژیم مصادره شوند. در واقع برخلاف کشورهای مدرن و دموکراتیک که قوانین در خدمت شهروندان است در یک رژیم تمامیت‌خواه،

فرقه ظالم حاکم بر ایران است. هنگامی که به طور سازمان یافته به زنان در خیابان خشونت می‌ورزند و مهساها و آرمیتاها را به قتل می‌رسانند، دفاع از زنان وظیفه انسانی هر آزادیخواهی است. به تعبیر شاهزاده رضا پهلوی «آنها که به دفاع از زنان ایران برمی‌خیزند، پای‌سلسله بلندی از جاویدنامان در درازنای تاریخ پرشکوه‌مان می‌گذارند؛ دلاورانی که در برابر متجاوزان ایستادند، گارد جاویدان ایران بودند تا خاک و نام ایران جاویدان بماند.»

خرابکاری شرافتمندانه

در چنین شرایطی پس از ۴۵ سال مبارزه با اشغالگران انقلاب اسلامی، ما نیز همچون ماندلا و یارانش خود را بر سر یک دوراهی دیده‌ایم. آیا باز هم استمرار رژیم را تحمل می‌کنیم و کشته شدن بهترین جوانان ایران را به نظاره خواهیم نشست یا به منظور سرعت دادن به سرنگونی نظام اسلامی تغییر تاکتیکی اتخاذ خواهیم کرد؟ اگر راهنمایی مناسب به جامعه تزریق نشود، تروریسم به عنوان بدیل مبارزه مردمی با جمهوری اسلامی مطرح خواهد شد. از چنین چشم اندازی، این کتابچه، خرابکاری شرافتمندانه را راه حل برون رفت از وضعیت انفعال در برابر سرکوب می‌داند. باید سازمان سرکوب را درگیر جبهه‌های متعدد کرد و در عین ضربه زدن و تضعیف روحیه عناصر سرکوب، به تقویت روحیه مبارزان مبادرت ورزید. دیده شدن هر خرابکاری، هر چقدر هم که کوچک باشد، تکثیر این امید در میان مبارزان است که ما بسیاریم و مبارزان فعال و جسور دیگری نیز هستند که پیوسته در صحنه‌ی مبارزه با این رژیم ضد انسانی حاضرند.

خرابکاری شرافتمندانه مجموعه‌ای از اقدامات کوچک تا عملیات‌های پیچیده است که به منافع رژیم، سپاه پاسداران یا نیروهای انتظامی و امنیتی ضربه می‌زند، چرخه امور اداری رژیم را با اختلال مواجه می‌کند یا باعث اضطراب و وحشت در نیروهای سرکوب می‌شود. این اقدامات منافع و امنیت مردم عادی را در نظر گرفته و آن‌ها را به مخاطره نمی‌اندازند.

در فصل‌های پیش‌رو این مباحث و ملاحظات اخلاقی را بیشتر باز خواهیم کرد.

قوانین برای کنترل شهروندان وضع و استفاده می‌شوند. ماکس وبر فیلسوف آلمانی ویژگی بارز دولت را در انحصار خشونت تعریف کرده بود. اما انحصار در اعمال خشونت تنها در موقعیتی مصداق دارد که مشروعیت حکومت از سوی مردم باشد. ادعای مشروعیت الهی در حکومت‌های مذهبی در عصر فعلی تنها دستاویزی برای انحصارگرایی در جهت کسب منافع فردی و گروهی است و در زمانه کنونی آنچنان تمسخر برانگیز است که نیازی به توضیح بیشتر نیست.

گستره نفوذ قانون در حکومت‌های تمامیت‌خواه شامل تمامی شئون زندگی فردی و اجتماعی مردم است و جز روایت رسمی و ایدئولوژیک هر روایت دیگری دروغ و محصول دشمن قلمداد شده و به شدت تقبیح و سرکوب می‌شود. این بن‌بست سیاسی خودساخته ظرفیت محدودی دارد و دیر یا زود دستگاه اقناع افکار عمومی‌اش (پروپاگاندا) از کار می‌افتد و رژیم‌می که مشروعیتش را از دست داده، تنها با تکیه بر خشونت و اعمال زور در قدرت باقی می‌ماند. خشونتی که در فقدان مشروعیت مردمی دیگر خشونت مشروع یک دولت نیست و اعلام جنگ با ملت محسوب می‌شود. شهروندانی که در چنین نظامی زندگی می‌کنند در حالیکه اختیاراتشان را از دست داده‌اند بایستی دست به ایجاد اختلال در آن نظم بزنند به امید آنکه توازنی میان قدرت شهروندان و حکومت برقرار شود.

سرپیچی از قوانین یک‌جانبه گاهی به صورت نافرمانی مدنی صورت می‌پذیرد و گاهی با اعمال خرابکارانه در قالب ضربه زدن به حکومت نامشروع (خرابکاری شرافتمندانه). با یک مثال واقعی موقعیت یک خرابکاری شرافتمندانه را می‌توان توضیح داد و به مسائل پیرامون آن پرداخت.

در نزدیکی نیمه شب روز شنبه ۲۳ مهر ۱۴۰۱ به دنبال آتش‌سوزی و تیراندازی نیروهای امنیتی در زندان اوین تهران، مردم برای حمایت از زندانیان سیاسی به سمت اوین حرکت کردند. حکومت با بستن مسیر جنوب به شمال اتوبان مقابل زندان اوین و تخلیه ترافیک آن، مسیری ویژه برای عبور نیروهای امنیتی فراهم کرد. نیروهای موتورسوار یگان امداد (ویژه) در حالی که از مرکز شهر به منظور

سرکوب مردم به سمت محله سعادت آباد حرکت می‌کردند دچار سانحه شدند. سردسته نیروهای موتورسوار بر اثر لغزندگی ناشی از پاشیدن روغن سوخته در مسیر ذکر شده سرنگون و بعدتر در بیمارستان طالقانی به علت شکستگی ناحیه گردن جان داد. تعداد دیگری از افراد این یگان نیز دچار آسیب‌های جدی شدند. این یک نمونه موفق خرابکاری شرافتمندانه در اوج خیزش پاییز ۱۴۰۱ بود. اگرچه لزوماً فرد یا افرادی که باعث این آسیب جدی به نیروهای یگان ویژه شدند نمی‌توانستند تمامی جوانب این عمل را بسنجند اما در شرایطی که چیزی شبیه تهاجم بی‌رحمانه و بدون رعایت بدیهی‌ترین اصول انسانی از سوی نیروهای کاملاً مسلح به مردم کاملاً بی‌دفاع صورت می‌پذیرفت چه راه دیگری برای دفاع از شهروندان می‌توان متصور شد؟ مردمی که نهایتاً با پیاده‌روی یا استفاده از بوق ماشین در حمایت از زندانیان در آن منطقه حضور پیدا کرده بودند چگونه باید از خود دفاع می‌کردند. در واقع هدف از خرابکاری شرافتمندانه در روزهای معمولی افزایش قدرت شهروندان در پروسه تغییر به منظور کسب قدرت است و در روزهای درگیری علاوه بر ضربه زدن به ساختار رژیم تمامیت‌خواه نقشی جدی در پیشگیری از سرکوب گسترده مردم، حفظ جان شهروندان و شکست نهایی توان سرکوب رژیم دارد.

حال اگر افرادی که در این عمل دفاعی شرکت کردند آن روز بدون توجه به وضعیت خطرناک هم‌وطنانشان، در خانه و امنیت کامل می‌مانند، آیا در موقعیت اخلاقی بهتری قرار می‌گرفتند؟ پاسخ به این سوال به خواننده باز می‌گردد که تا چه میزان در مقابل حفظ جان سایر هم‌وطنانش احساس مسئولیت اخلاقی می‌کند.

با این حال باید توجه داشت که تعریف عمل خرابکارانه که از

درواقع هدف

از خرابکاری

شرافتمندانه در

روزهای معمولی

افزایش قدرت

شهروندان در

پروسه تغییر به

منظور کسب

قدرت است و در

روزهای درگیری

علاوه بر ضربه

زدن به ساختار

رژیم تمامیت‌خواه

نقشی جدی

در پیشگیری از

سرکوب گسترده

مردم و حفظ جان

شهروندان دارد

در قلب مبارزات
خیابانی، خرابکاری
شرافتمندانه نه تنها
باید به عنوان ابزاری
برای ایجاد اختلال و
آشفتگی در ماشین
سرکوب و فرسایش
پایه‌های قدرت رژیم،
که به مثابه استراتژی
عمیق‌تر برای افزایش
روحیه و توان نیروهای
مبارز قلمداد شود

خود و عوامل تحت امرش اختصاص دهد. در شرایطی که این نوع از فعالیت‌ها به طور گسترده در سراسر کشور اجرا شود، فشارهای ناشی از آن می‌تواند توان لجستیکی و عملیاتی رژیم را تحت تأثیر قرار دهد. این استراتژی، با ایجاد چالش‌های پی‌درپی برای رژیم، به تضعیف ساختارهای قدرت و افزایش هزینه‌های حفظ سیطره رژیم کمک می‌کند و می‌تواند زمینه‌ساز و پیش‌درآمدی برای اعتصابات سراسری نیز باشد.

روحیه مبارزان، کاهش ترس، و شکستن چرخه ناامیدی

یکی دیگر از اهداف مهم خرابکاری شرافتمندانه، افزایش روحیه و امید در میان مبارزان است. هر موفقیت، حتی کوچک، می‌تواند به عنوان شعله‌ای برای روشن نگه داشتن جرعه‌های امید در دل مبارزان عمل کند و آن‌ها را از حالت استیصال و خستگی نجات دهد. این دستاوردها، به عنوان نشانه‌های پتانسیل تغییر و اثربخشی اقدامات مبارزاتی، می‌توانند انگیزه‌ای قوی برای ادامه مبارزه باشند. بی‌شمار بودن مبارزان در سراسر ایران همچون دومینویی برای تقویت روحیه، کاهش ترس، و امید انقلابی عمل خواهد کرد.

تسهیل براندازی و استیصال رژیم از برگرداندن وضعیت انقلابی

در نهایت، خرابکاری شرافتمندانه با هدف اصلی تسهیل براندازی رژیم از طریق اعمال فشارهای مداوم روانی، اقتصادی و امنیتی طراحی می‌شود. این فشارها، ناتوانی رژیم در برگرداندن آرامش به خیابان و خاموش کردن شعله‌های انقلاب را به نمایش می‌گذارند و با ایجاد نارضایتی و فرسایش در پایگاه حمایتی رژیم، می‌توانند نیروهای باقی‌مانده رژیم را به ناامیدی و نقطه شکست روانی برسانند. از این طریق، خرابکاری شرافتمندانه نقشی کلیدی در تضعیف تدریجی قدرت رژیم و آمادگی نیروها برای فراهم آوردن زمینه برای انقلابی موفق ایفا می‌کند.

باید به یاد داشته باشیم که نیروهای سرکوب «هدف نهایی» نیستند. این نیروها، تجهیزات و ساختمان‌های متعلق به آن‌ها «موانع» ملت ایران در جهت دستیابی به «هدف نهایی» هستند.

مرزهای اخلاق خارج نشود امری ساده نیست. قطعاً همیشه خرابکاری شرافتمندانه همانند هر عمل انقلابی دیگری جوانب غیرقابل پیش‌بینی خواهد داشت. مقصود از این نوشته یادآوری و ضرورت شرافتمندانه بودن عمل خرابکارانه است و دایره اخلاق در آن بر مبنای حفظ و مراقبت از شهروندان و آسیب مستقیم یا غیرمستقیم به رژیم نامشروع است. در طرح براندازی از زاویه دفاع مشروع از مردم مظلوم و بی‌دفاع ایران می‌توان دفاعی اخلاقی از ظرفیت‌های رهایی‌بخش خرابکاری ارائه کرد.

اهداف خرابکاری شرافتمندانه

خرابکاری شرافتمندانه نه تنها باید به عنوان ابزاری برای ایجاد اختلال و آشفتگی در ماشین سرکوب و فرسایش پایه‌های قدرت رژیم، که به مثابه استراتژی عمیق‌تر برای افزایش روحیه و توان نیروهای مبارز قلمداد شود. هدف این نوع از مبارزه اعمال فشار بی‌امان روانی، اقتصادی و امنیتی علیه ساختارهای حکومتی است. این استراتژی، بخش‌های مختلف رژیم را در موقعیتی قرار می‌دهد که پیوسته درگیر پیگیری، بازسازی و ترمیم خسارت‌های ناشی از خرابکاری‌ها و همچنین مقابله با آن‌ها به صورت گسترده باشند. در عین حال با نگه داشتن کشور به طور مستمر در وضعیت انقلابی موجب افزایش روحیه و امید براندازان می‌شود.

در روزهای تظاهرات و در قلب مبارزات خیابانی نیز خرابکاری شرافتمندانه یک استراتژی مکمل با هدف از کار انداختن سازمان اداری جمهوری اسلامی و دستگاه سرکوب آن است و می‌تواند روحیه مبارزان را تقویت کرده و شهر را در وضعیت انقلابی نگاه دارد.

فشار اقتصادی و امنیتی

خرابکاری‌های شرافتمندانه گسترده، رژیم را وادار می‌کنند تا بودجه و منابع گسترده‌ای را برای رفع و رجوع خسارت‌ها و تقویت امنیت

در تمامی استراتژی‌ها و اقدامات، حفظ امنیت و سلامت شهروندان اصل مسلم است. هرگونه اقدام باید با دقت برنامه‌ریزی شود تا بیشترین ضربه را به رژیم و کمترین هزینه را برای مردم در پی داشته باشد. این امر نیازمند تفکر استراتژیک، برنامه‌ریزی دقیق و آمادگی برای تغییر و انطباق با شرایط متغیر است.

شیوه‌ای ایمن باشند. ایجاد اختلال‌های هماهنگ در چندین محله به صورت همزمان و ایجاد خلل در نهادهای حکومتی از جمله اقدامات آزموده شده توسط جوانان ایران است.

بهره‌گیری از تکنولوژی و ابزارهای دیجیتال

شبکه‌های اجتماعی، اپلیکیشن‌ها و فناوری‌های دیجیتال دیگر، با رعایت نکات امنیتی، ابزارهای قدرتمندی برای هماهنگی اقدامات و اشتراک‌گذاری اطلاعات هستند. این ابزارها می‌توانند برای برنامه‌ریزی اقدامات، اطلاع‌رسانی درباره اقدامات خرابکاری و نیز مستندسازی و افشای اطلاعات نیروهای امنیتی مورد استفاده قرار گیرند.

استفاده از منابع و امکانات موجود

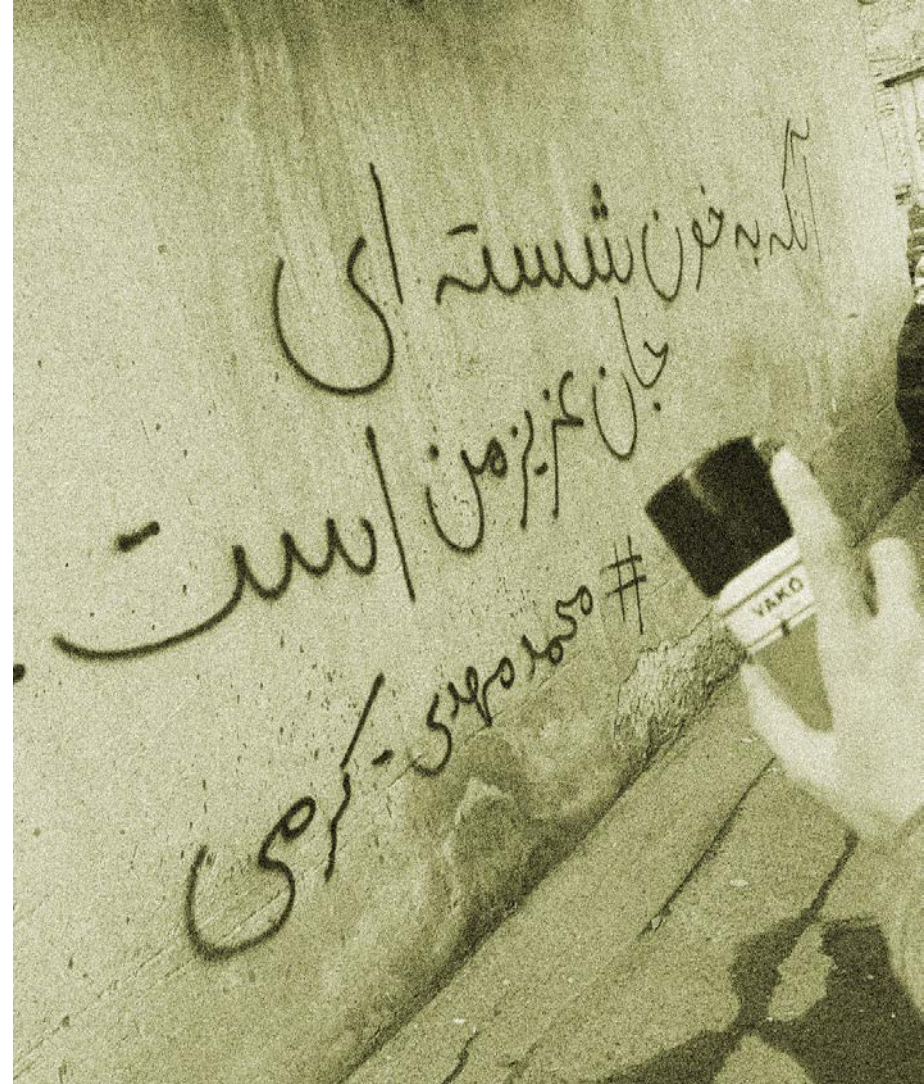
هر چیزی که به نحوی به رژیم سود می‌رساند و یا متعلق به آن است، می‌تواند به عنوان ابزاری برای اجرای خرابکاری شرافتمندانه مورد استفاده قرار گیرد. از امکانات کوچک گرفته (صندوق‌های «کمپته امداد خمینی» و فروشگاه‌های سپاه) تا تاسیسات بزرگ، هر عملی که منجر به ضربه زدن به منافع رژیم و ایجاد ترس در سرکوبگران شود، باید با دقت و توجه به حفظ امنیت عمومی انتخاب شود.

اصول اساسی

در تمامی استراتژی‌ها و اقدامات، حفظ امنیت و سلامت شهروندان اصل مسلم است. هرگونه اقدام باید با دقت برنامه‌ریزی شود تا بیشترین ضربه را به رژیم و کمترین هزینه را برای مردم در پی داشته باشد. این امر نیازمند تفکر استراتژیک، برنامه‌ریزی دقیق و آمادگی برای تغییر و انطباق با شرایط متغیر است.

تفکیک وضعیت خیابان در نسبت با مبارزات هنگامی که خیابان موقتاً سرکوب شده است

در دوره‌هایی که مبارزات خیابانی به دلیل سرکوب وحشیانه به حالت تعلیق درآمده‌اند، اقدامات خرابکارانه می‌توانند به عنوان

در نتیجه، باید در انتخاب اهداف خرابکاری شرافتمندانه هوشمندانه و استراتژیک عمل کنیم.

استراتژی‌ها و ابزارهای خرابکاری شرافتمندانه

خرابکاری شرافتمندانه، به مثابه بخشی از مبارزات خیابانی، بر استفاده از وسایل و استراتژی‌هایی استوار است که هدف از آن‌ها وارد کردن ضربه‌های مؤثر به ساختارها و منافع رژیم، بدون به خطر انداختن امنیت و سلامت شهروندان است.

استراتژی‌های خلاقانه و نوآورانه

استفاده از روش‌های خلاقانه و نوآورانه برای جلب توجه عمومی و ایجاد اختلال در عملیات روزمره جمهوری اسلامی و نهادهای هدف، ضمن حفظ امنیت شهروندان، از اساسی‌ترین جنبه‌های خرابکاری شرافتمندانه است. این استراتژی‌ها می‌توانند شامل حرکات نمادین، نصب بنرها و پوستره‌های اعتراضی در مکان‌های عمومی، از بین بردن نمادها و بنرهای حکومتی، اخلال در امور عادی حکومت مانند قطع برق یا اینترنت در ساختمان‌های حکومتی به

در زمانی که

اعتراضات خیابانی

در جریان است،

فضای عمومی برای

اقدامات خرابکارانه

به شکلی متفاوت و

با دایره وسیع‌تری

از امکانات و اهداف

مهمی می‌شود. این

شرایط به مبارزان

اجازه می‌دهد که

با توجه به افزایش

فشارهای اجتماعی

و سیاسی، اقداماتی

را انجام دهند که

می‌تواند تأثیر

مستقیمی بر رویکرد

و استراتژی‌های

دستگاه سرکوب

داشته باشد.

است. این اقدامات به دقت طراحی و اجرا شدند تا ضمن ضربه زدن به تلاش‌های جنگی نازی‌ها، از آسیب به مردم جلوگیری کنند. دانمارکی‌ها به طور مکرر خطوط راه‌آهن و پل‌ها را هدف قرار می‌دادند تا حرکت نیروها و تدارکات نظامی نازی‌ها را مختل کنند. یا مثلاً گروه‌های مقاومت دانمارکی فعالیت‌های صنعتی و کارخانه‌هایی که مواد مهم جنگی برای نازی‌ها تولید می‌کردند را هدف قرار می‌دادند. این اقدامات به گونه‌ای انجام می‌شد که آسیب به کارکنان کارخانه به حداقل برسد.

«آرنا سیر» که دانش‌آموزی ۱۷ ساله بود «ده فرمان برای دانمارکی‌ها» را نوشته بود و بین مردم پخش می‌کرد که می‌تواند الهام‌بخش مبارزه ما ملت ایران با جمهوری اسلامی نیز باشد:

۱. شما نباید برای کار به آلمان و نروژ بروید.
 ۲. باید برای آلمان‌ها بد کار کنید.
 ۳. باید برای آلمان‌ها کم‌کار کنید.
 ۴. باید ابزارها و ماشین‌های مهم را نابود کنید.
 ۵. باید هر چیزی را که در جهت منافع آلمان‌هاست نابود کنید.
 ۶. باید حمل و نقل را به تأخیر بیندازید.
 ۷. باید روزنامه‌های آلمانی و ایتالیایی را تحریم کنید.
 ۸. نباید از فروشگاه نازی‌ها خرید کنید.
 ۹. باید خائنان را به سزای اعمالشان برسانید.
 ۱۰. باید هر کس که از آلمان‌ها مخفی شده را حفاظت کنید.
- ما نیز باید در کارهای رژیم اسلامی اخلاص ایجاد کنیم. اگر کارمند نهادهای دولتی هستیم، بدکاری پیشه کنیم. از آسیب زدن به هر چه که در جهت منافع جمهوری اسلامی است دریغ نکنیم. هر آنچه از جمهوری اسلامی و همدست دستگاه سرکوب است را تحریم کنیم. نمادهای نظام (از عمامه تا نمادهای سپاه و غیره) را خدشه‌دار کنیم و از هموطنانمان در برابر عوامل سرکوب و خائنان به ایران بی‌مضایقه دفاع کنیم.

وقتی اعتراضات خیابانی شروع می‌شود

در زمانی که اعتراضات خیابانی در جریان است، فضای عمومی برای اقدامات خرابکارانه به شکلی متفاوت و با دایره وسیع‌تری از امکانات و اهداف مهمی می‌شود. این شرایط به مبارزان اجازه

ابزاری موثر برای اعمال فشار مستمر بر رژیم و زیرساخت‌های حمایتی آن، و البته روشن نگه داشتن شعله انقلاب به کار روند. این اقدامات باید بر ایجاد اختلال در منابع مالی و لجستیکی رژیم، تضعیف امکانات سرکوب و امنیتی و هدف قرار دادن زیرساخت‌های استراتژیک متعلق به نهادهای حکومتی متمرکز باشند؛ همه در چارچوبی که ایجاد نگرانی و ترس دائمی در میان نیروهای امنیتی و نظامی به طور ویژه مد نظر قرار گیرد و به جامعه این پیام را منتقل می‌کند که شرایط انقلابی همچنان پابرجاست و خیابان منتظر تسخیر مجدد است.

در این رویکرد تلاش می‌شود تا ضربات وارد شده به منافع رژیم در عین حال، کمترین تأثیر منفی را بر جریان زندگی روزمره و معیشت شهروندان داشته باشد. در این دوره، استراتژی‌های خرابکارانه باید به گونه‌ای طراحی شوند که به حفظ حمایت عمومی کمک و از آسیب جدی به جامعه جلوگیری کند. این نیازمند برنامه‌ریزی دقیق، شناسایی هدفمند اهداف و اجرای هوشمندانه اقدامات با حداقل خطر برای شهروندان است. این رویکرد اطمینان می‌دهد که هر اقدام خرابکارانه به طور موثر به ضعف رژیم دامن زده و در عین حال، مشروعیت و حمایت اجتماعی مبارزه برای تغییر را حفظ کند. تجربه نشان داده است که با در نظر گرفتن تمهیدات لازم این موضوع مانع بزرگی در اجرای طرح‌های خرابکاری شرافتمندانه نیست. ما ملت ایران با جمهوری اسلامی در جنگ هستیم و در شرایطی که رژیم برای ضربه زدن و ایجاد آسیب‌های عمیق و جبران‌ناپذیر به ایران و ایرانیان از هیچ فرصتی دریغ نمی‌کند، چیزی نباید بتواند مانعی در راه ضربات جدی ما به رژیم شود.

در اینجا از یک مثال تاریخی می‌توان بهره گرفت. مقاومت دانمارک در برابر اشغال نازی‌ها در جنگ جهانی دوم نمونه‌ای بارز از استفاده موثر از اقدامات خرابکارانه در چارچوب یک جنبش مقاومت ملی

استفاده از

فناوری‌های نوین و

شبکه‌های اجتماعی

برای اطلاع‌رسانی،

هماهنگی اقدامات

و همچنین ثبت

و انتشار تصاویر

و ویدیوهایی از

اقدامات خرابکارانه،

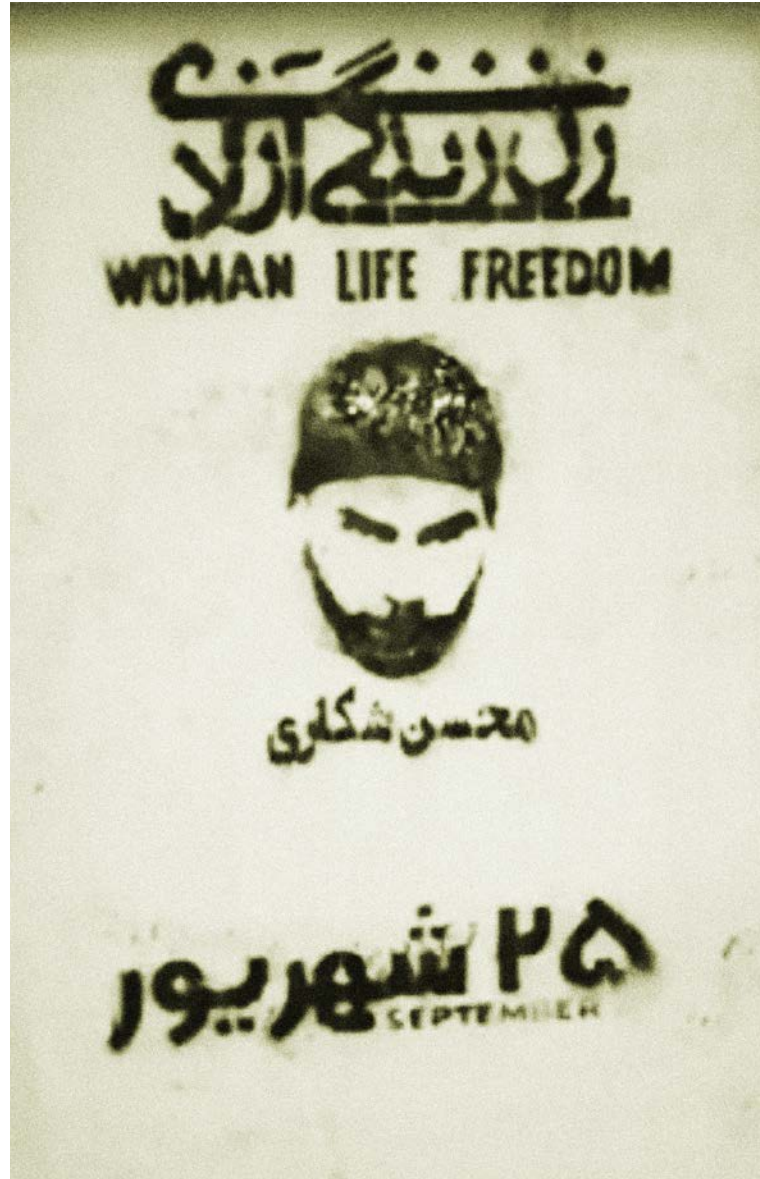
می‌تواند تأثیر قابل

توجهی در افزایش

دامنه نفوذ و

تأثیرگذاری جنبش

داشته باشد.

می‌توانند خطوط ویژه اتوبوسرانی که توسط نیروهای سرکوبگر مورد استفاده قرار می‌گیرد را مسدود کنند. ساده‌ترین روش برای این کار پاره کردن لاستیک چند اتوبوس در خطوط ویژه است. در ادامه مسیر آن‌ها با واژگون کردن یا آتش زدن سطل‌های زباله در بزرگراه‌ها و اتوبان‌ها، می‌توانند شریان‌های اصلی شهری را از کار بیندازند. ترافیک و مسدود شدن شهر باعث ایجاد درگیری بیشتر برای ماموران مافیا می‌شود. با افزایش نیروهای انقلابی، آنها در ادامه مسیر می‌توانند دوربین‌های شهری یا خودروهای نیروهای سرکوب را از کار بیندازند. باید به یاد داشت که در این مرحله هدف تسخیر ساختمان‌ها و پایگاه‌های بسیج نیست، بلکه در حرکت به سمت میدان اصلی باید به این اماکن و تجهیزات آسیب جدی وارد کرد تا در صورت امکان از دور خارج شوند. «تسخیر» پروژه‌ای است که پس از شکل‌گیری «میدان میلیونی» مورد هدف قرار می‌گیرد که درباره آن در اسناد دیگری سخن خواهیم گفت.

در مورد از کار انداختن دوربین‌های شهری باید به طور ویژه

می‌دهد که با توجه به افزایش فشارهای اجتماعی و سیاسی، اقداماتی را انجام دهند که می‌تواند تأثیر مستقیمی بر رویکرد و استراتژی‌های دستگاه سرکوب داشته باشد.

در این برهه، اهمیت تمرکز بر اهدافی که زنجیره‌های تدارکاتی و ارتباطی رژیم را هدف قرار می‌دهد، دوچندان می‌شود. اقداماتی نظیر خرابکاری در تأسیسات استراتژیک رژیم، مثل پایگاه‌های نظامی، انبارهای سلاح، مراکز ارتباطی و فرماندهی، می‌تواند به کاهش توان عملیاتی و ایجاد اختلال در برنامه‌ریزی‌های رژیم منجر شود.

همچنین، تمرکز بر خرابکاری در اماکنی که نماد قدرت رژیم هستند، مانند ساختمان‌های حکومتی، ادارات و حتی تصاویر و پوستره‌های تبلیغاتی رژیم، می‌تواند پیام‌های قدرتمندی به حامیان و مخالفان ارسال کند.

علاوه بر این، اقدامات خرابکارانه در شرایط اعتراضات خیابانی می‌تواند شامل ایجاد موانع فیزیکی برای جلوگیری از عبور و مرور نیروهای سرکوب باشد. استفاده از موانعی نظیر راهبندان، سوزاندن لاستیک و مواد قابل اشتعال یا ریختن روغن در مسیرهای حیاتی و خیابان‌های اصلی، علاوه بر ایجاد اختلال در حرکت نیروها، می‌تواند به جلب حمایت عمومی بیشتر از جنبش اعتراضی کمک کند.

از هنگامی که جرقه تظاهرات خیابانی شعله‌ور شد، نگاه مبارزان انقلابی باید به اهمیت راهبردی مسیری باشد که تا میدان تظاهرات طی می‌کنند. هنگامی که نیروهای انقلابی فراخوان مربوط به تجمع خیابانی را در یکی از میدانی اصلی شهر می‌بینند، تنها نباید به «رسیدن» به آن میدان اصلی تمرکز کنند، بلکه باید به «چگونه رسیدن» به آنجا نیز فکر کنند. آن‌ها در عین حرکت به سمت میدان اصلی بایستی دست به خرابکاری‌های شرافتمندانه بزنند (تصویر صفحه ۱۹ را ببینید). اهدافی که باید به آنها توجه کرد متعلق به جمهوری اسلامی هستند و مورد استفاده دستگاه سرکوب قرار می‌گیرند. آن‌ها در حین حرکت به سمت میدان محل تجمع،

مقابله با سیستم‌های نظارتی

دوربین‌ها و سایر ابزارهای نظارتی، ابزارهایی هستند که رژیم برای شناسایی، ردیابی و سرکوب فعالان استفاده می‌کند. مقابله با این تکنولوژی‌ها بدون به خطر انداختن امنیت فردی و جمعی، یکی از اساسی‌ترین چالش‌های خرابکاری شرافتمندانه است. آموزش‌هایی در زمینه استتار، استفاده از مواد پوشاننده برای دوربین‌ها و تکنیک‌های فریب دادن سیستم‌های نظارتی می‌تواند در این زمینه کمک‌کننده باشد.

واکنش سرکوبگرانه رژیم

رژیم‌های سرکوبگر از خرابکاری‌ها به شدت وحشت دارند و به همین دلیل ممکن است با صدور حکم‌های سنگین و حتی اعدام برای فعالان، تلاش کنند وحشت را به جامعه منتقل کنند. احکام اعدامی که برای تعدادی از بهترین جوانان مبارز ایران زمین پس از خیزش مهسا صادر کردند با چنین هدفی بوده است. این واکنش‌ها نه تنها خطرات فیزیکی برای فعالان را افزایش می‌دهند، بلکه می‌توانند بر روحیه و اراده جمعی برای ادامه مبارزه تأثیر منفی بگذارند. مقابله با این ترس و وحشت نیازمند ایجاد شبکه‌های حمایتی قوی، افزایش آگاهی جامعه نسبت به حقوق ملی و استفاده از طیف متنوعی از روش‌های مقاومت مدنی و حفظ امنیت فردی است.

رژیم حتی ممکن است دست به مجموعه‌ای از خرابکاری‌ها بزند که جان شهروندان ایران را به خطر بیندازد. از رژیم می‌تواند که به هواپیماهای مسافربری و کودکان ایرانی شلیک می‌کند یا در اماکن مذهبی بمب می‌گذارد و این جنایات را به گردن مخالفانش می‌اندازد،

اصلاً دور از ذهن نیست که چنین سناریوهایی را برنامه ریزی کند و علیه مبارزان انقلاب ملی مشغول پروپاگاندا شود. خط و مرز اخلاقی خرابکاری شرافتمندانه در اینجا مشخص شده است و مردم ایران با تکنیک‌های فریب و فتنه رژیم اسلامی آشنا هستند. تکثیر این آگاهی وظیفه‌ای مضاعف برای همه ماست.

از تجربیات شهروندان هنگ کنگی بهره گرفت. آنها معمولاً با پوشاندن صورت‌هایشان و ایجاد دیوار انسانی دید این دوربین‌ها را کور می‌کردند تا یکی از مردم بتواند کابل‌های دوربین را از پایین قطع کند، روی لنز دوربین با اسپری رنگ بپاشد، دکل دوربین را بشکند، دوربین را کلامنهدم کند و یا دیگر اقدامات ممکن را انجام دهد.

استفاده از فناوری‌های نوین و شبکه‌های اجتماعی برای اطلاع‌رسانی، هماهنگی اقدامات و همچنین ثبت و انتشار تصاویر و ویدئوهای از اقدامات خرابکارانه، می‌تواند تأثیر قابل توجهی در افزایش دامنه نفوذ و تأثیرگذاری جنبش داشته باشد. این اقدامات، ضمن افزایش روحیه مبارزان، می‌تواند به تضعیف روحیه نیروهای سرکوب و ایجاد شکاف‌هایی در میان آنها منجر شود.

در نهایت، اقدامات خرابکارانه در چنین شرایطی باید با دقت و حساسیت بالایی انجام شوند تا از هرگونه آسیب به جان مردم جلوگیری شود. محاسبه دقیق ریسک‌ها و پیامدها، انتخاب هدف‌گیری استراتژیک و اجتناب از اقداماتی که به جای رژیم به مردم آسیب بزند، از اصول اساسی در برنامه‌ریزی و اجرای اقدامات خرابکارانه در چنین دوره‌ای است.

موانع خرابکاری شرافتمندانه

خرابکاری شرافتمندانه، هرچند که ابزاری مؤثر در مبارزه برای تغییر و پیشبرد اهداف براندازی جمهوری اسلامی است، با چالش‌ها و موانعی مواجه است که نیاز به آگاهی، آمادگی و استراتژی‌های خاصی دارد.

آموزش و آگاهی بخشی

آموزش و آگاهی بخشی نقش کلیدی در مقابله با موانع اجرای خرابکاری شرافتمندانه دارد. تمرکز بر فراگیری حقوق شهروندان مهم است، اما آموزش‌ها باید فراتر رفته و شامل حفظ امنیت افراد درگیر، شناسایی و استفاده از نقاط ضعف رژیم و روش‌های مقابله با تکنولوژی‌های نظارتی مثل دوربین‌ها باشند. دانش و آگاهی در این زمینه‌ها می‌تواند به مبارزان کمک کند تا با احتیاط بیشتری عمل کرده و خطرات را به حداقل برسانند.

حفاظت از فعالان و شرکت‌کنندگان در اقدامات خرابکاری شرافتمندانه از طریق آموزش‌های امنیتی و استفاده از روش‌های ارتباطی امن، اهمیت ویژه‌ای دارد. توسعه مهارت‌های امنیتی شخصی و جمعی، استفاده از رمزنگاری در ارتباطات، و شناخت تکنیک‌های پنهان‌کاری از ابزارهای اساسی برای حفظ امنیت فعالان محسوب می‌شوند.

امنیت فعالان

حفاظت از فعالان و شرکت‌کنندگان در اقدامات خرابکاری شرافتمندانه از طریق آموزش‌های امنیتی و استفاده از روش‌های ارتباطی امن، اهمیت ویژه‌ای دارد. توسعه مهارت‌های امنیتی شخصی و جمعی، استفاده از رمزنگاری در ارتباطات، و شناخت تکنیک‌های پنهان‌کاری از ابزارهای اساسی برای حفظ امنیت فعالان محسوب می‌شوند.

برنامه‌ریزی

قبل از هر اقدامی اولین پرسشی که باید به آن پاسخ داد این است که دستاورد این عملیات خرابکاری چه خواهد بود. آیا به منافع رژیم آسیبی خواهد زد؟ آیا باعث وحشت در نیروهای سرکوب می‌شود؟ میزان هزینه‌اش بر معیشت روزمره ملت ایران چقدر است؟ سپس باید میدان عملیات را مشخص کرد. هرچه میدان آن کوچک‌تر باشد، خطرات کمتری تهدید می‌کند. بایستی به خطرات احتمالی یک طرح خرابکاری شرافتمندانه، دقیق اندیشید. آیا توانایی انجام عملیات به طور انفرادی وجود دارد؟ اگر نه، آیا توان و امکان تشکیل گروهی دو یا سه نفره وجود دارد؟ در روزهایی که اعتراضات سرکوب شده‌اند بایستی به اصول امنیتی توجه بیشتری کرد و تعداد هم‌تیمی‌ها را به بیش از ۴، ۵ نفر که با هم مرتبط هستند افزایش نداد. به سلسله اقداماتی که هر عضو تیم باید انجام دهد تا عملیات موفق شود باید فکر کرد. بایستی طرح را ساده نگاه داشت و تحت تاثیر فیلم‌های سینمایی، سناریوهای پیچیده‌ای ایجاد نکرد. آمادگی قبل از عملیات و تحقیق و شناسایی باید در اولویت باشد. عملیات باید کوتاه و سراسر باشد.

در برنامه‌ریزی و اجرای طرح‌های خرابکاری شرافتمندانه، نقش

آموزش و اهمیت آن برای افرادی که در این فعالیت شرکت می‌کنند بسیار حائز اهمیت است. علاوه بر ارتقاء مهارت‌های عملی و فنی، آموزش به عنوان یکی از ابزارهای اصلی، افراد را با روش‌ها و تکنیک‌های صحیح عملیاتی و روش‌های مختلف مدیریت خشم و تدبیر در مواقع بحران آشنا می‌سازد.

نکاتی مانند مهارت در مدیریت خشم و شیوه برخورد لازم با سرکوبگران، از جمله موارد آموزشی مهم است. همچنین، آموزش در مورد تفاوت بین هدف اصلی عملیات (آسیب زدن به ساختمان‌ها و تجهیزات سرکوبگران) و هدف ثانویه (افزایش هرج و مرج و وحشت در صفوف سرکوبگران) اهمیت دارد. این آموزش‌ها باید به گونه‌ای باشند که افراد بتوانند در شرایط بحرانی به طور کارآمد و موثر عمل کنند و همچنین از ایجاد خطرات غیرضروری برای خود و دیگران پرهیز کنند.

تشکیل تیم عملیات

یکی از ویژگی‌های بارز خرابکاری شرافتمندانه این است که حتی یک فرد به تنهایی می‌تواند علیه منافع مافیای جمهوری اسلامی خرابکاری کند و به منافع آن ضربه زند. طراحی و اجرای یک طرح خرابکاری به تنهایی توسط یک نفر از یک سو امنیت کار را افزایش می‌دهد چراکه هیچ‌کس به اندازه خود آن فرد نگران امنیت خود نیست و تنها کسی هم که از آن طرح اطلاع دارد خود اجراکننده است، اما از سوی دیگر مستلزم آن است که او به تنهایی به تمامی مراحل و به تمامی ریسک‌های آن طرح بیندیشد و همه جوانب کار را بسیار دقیق بسنجد و برنامه‌ریزی کند. شاید تمرکز روی حوزه‌ای که شناخت دقیق و کاملی از آن دارد به او کمک کند تا برنامه سنجیده و موفقی داشته باشد.

با این حال اگر افراد مورد اعتماد کاملی در حلقه نزدیکان وجود دارند، بهتر است با همفکری و مشورت با آنها تمامی مراحل را با جزئیات بالا طراحی کرد و به تمامی ریسک‌های هر مرحله اندیشید. پس از برنامه‌ریزی، بر اساس توانایی‌های هر فرد، تقسیم کار کرد. اگر چنین افرادی که مورد اعتماد کامل هستند وجود ندارند، می‌توان به فکر جذب افراد هم‌فکر نیز بود، اما باید به تمامی مراحل جذب افراد جدید دقیق اندیشید.

- آموزش در مورد
- تفاوت بین هدف
- اصلی عملیات (از کار
- انداختن ساختمان‌ها
- و تجهیزات) و هدف
- ثانویه (افزایش هرج
- و مرج و وحشت در
- صفوف سرکوبگران)
- اهمیت دارد. این
- آموزش‌ها باید
- به گونه‌ای باشند
- که افراد بتوانند
- در شرایط بحرانی
- به طور کارآمد و
- موثر عمل کنند و
- همچنین از ایجاد
- خطرات غیرضروری
- برای خود و دیگران
- پرهیز کنند.

در دنیای امروز که
شدیدا تحت تاثیر
رسانه‌ها و شبکه‌های
اجتماعی است، تاثیر
یک طرح خرابکاری
موفق با استفاده
از ظرفیت رسانه و
شبکه‌های اجتماعی
چندین برابر
می‌شود.

هر طرح خرابکاری که موفقیت‌آمیز باشد فی‌نفسه به منافع رژیم آسیب‌های اقتصادی و امنیتی خواهد زد. اما در دنیای امروز که شدیدا تحت تاثیر رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی است، تاثیر یک طرح خرابکاری موفق با استفاده از ظرفیت رسانه و شبکه‌های اجتماعی چندین برابر می‌شود. در واقع، در کنار ضربات اقتصادی و امنیتی، جنگ روانی مهم‌ترین بخش از موفقیت یک طرح خرابکاری است که با به کار گیری مناسب پتانسیل رسانه و شبکه‌های اجتماعی می‌توان روحیه رژیم و نیروهای امنیتی آن را تضعیف کرد و تاثیر ضربه‌ها را چند برابر کرد.

هر قدر که طرح‌های موفق در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی بیشتر پخش شود، میزان ضعف رژیم بیشتر عیان می‌شود. هم‌چنین به هر میزانی که دیگران درباره طرح‌های موفق بدانند، تشویق می‌شوند که طرح‌های خودشان را کلید بزنند. شجاعت مسری است و اطلاع‌رسانی مناسب درباره طرح‌های موفق به گسترش شعله‌های خرابکاری شرافتمندانه کمک می‌کند.

برای استفاده از پتانسیل شبکه‌های اجتماعی دو راه امن وجود دارد: ساختن حساب‌های جدید ناشناس در شبکه‌های اجتماعی و اطلاع‌رسانی از طریق این حساب‌ها، یا فرستادن مستندات طرح‌های

۱. انتخاب دقیق و محتاطانه افراد: جذب افراد جدید به حلقه باید با دقت فراوان انجام شود، با تمرکز بر کسانی که کاملاً قابل اعتماد هستند و سابقه روشنی در رعایت اصول امنیتی دارند. چک کردن زمینه و ارزیابی دقیق افراد قبل از دعوت به همکاری بسیار حیاتی است.

۲. استفاده از تکنیک‌های ارتباطی امن: موقع برقراری ارتباط با افراد مورد نظر، حتماً از کانال‌های ارتباطی امن و رمزگذاری شده استفاده شود؛ مثلاً استفاده از سیگنال و جلوگیری از به اشتراک گذاشتن اطلاعات حساس.

۳. تاکید بر رعایت اصول امنیتی: هنگام جذب افراد، تاکید فراوان بر اهمیت رعایت اصول و پروتکل‌های امنیتی و حفظ اطلاعات ضروریات است. باید افراد را پیوسته در مورد اهمیت حفظ اطلاعات حساس و روش‌های محافظت از آنها آموزش داد.

۴. آموزش‌های امنیتی: به افرادی که جذب می‌شوند بایستی آموزش امنیتی داد تا از درک و تطبیق آن‌ها با استانداردهای امنیتی لازم اطمینان حاصل شود.

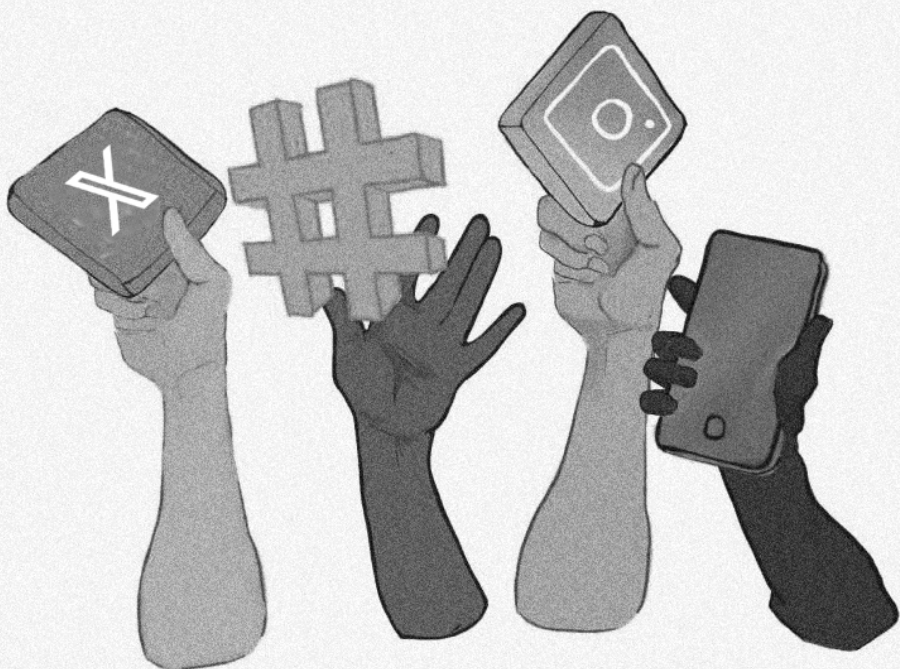
۵. استفاده از توصیه دیگران برای جذب: برای کار در حوزه حساسی مثل خرابکاری شرافتمندانه، استفاده از روش‌های غیرمستقیم برای جذب افراد، مثل معرفی و توصیه توسط اعضای قابل اعتماد گروه یا استفاده از سفارش‌های گروه‌ها و احزاب سیاسی شناسنامه‌دار و معتبر بسیار توصیه می‌شود.

۶. رعایت احتیاط در افشای اطلاعات: اطلاعات مربوط به فعالیت‌ها، اهداف، یا هویت سایر اعضا تنها و تنها زمانی باید افشا شود که ضرورت اساسی داشته باشد و تنها محدود به افرادی باشد که کاملاً قابل اعتماد هستند.

۷. بررسی مداوم وضعیت امنیتی: پس از جذب افراد، بررسی مداوم وضعیت امنیتی آن‌ها و حصول اطمینان از رعایت مستمر اصول و تدابیر امنیتی توسط آن‌ها بسیار حیاتی است.

۸. ایجاد فرهنگ احترام به امنیت: ایجاد فرهنگ رعایت امنیت و احترام به اصول آن در بین اعضا که در آن امنیت به عنوان یک ارزش اصلی شناخته شده و توسط همه رعایت می‌شود از گام‌های اساسی است.

اطلاع‌رسانی و ارتباط‌گیری

**اهدافی که برای
خرابکاری در نظر
گرفته می‌شوند باید
به صورت واضح و
دقیق تعریف شوند
تا همه افراد درگیر،
از جمله حامیان
و جامعه هدف،
بتوانند آن‌ها را به
خوبی درک کنند. این
اهداف باید بر روی
تغییرات مشخص و
قابل دستیابی تمرکز
داشته باشند، نه بر
روی اهداف گسترده و
غیر قابل اندازه‌گیری.
اهداف انتخاب شده
باید با توجه به منابع
موجود، دانش و
محدودیت‌های
زمانی قابل دستیابی
باشند.**

تعریف اهداف، اندازه‌گیری پیشرفت، جمع‌آوری و تحلیل بازخورد و اعمال تغییرات بر اساس آن بازخوردها می‌شود.

تعیین اهداف واضح و اخلاقی اساسی‌ترین گام در طراحی و اجرای هر نوع مبارزه سیاسی، از جمله خرابکاری شرافتمندانه، است. این رویکرد نه تنها مسیر حرکت را مشخص می‌کند بلکه اطمینان حاصل می‌کند که فعالیت‌ها با ارزش‌های اساسی اخلاقی و اصول ملی ما ایرانیان سازگار هستند.

اهدافی که برای خرابکاری در نظر گرفته می‌شوند باید به صورت واضح و دقیق تعریف شوند تا همه افراد درگیر، از جمله حامیان و جامعه هدف، بتوانند آن‌ها را به خوبی درک کنند. این اهداف باید بر روی تغییرات مشخص و قابل دستیابی تمرکز داشته باشند، نه بر روی اهداف گسترده و غیر قابل اندازه‌گیری. اهداف انتخاب شده باید با توجه به منابع موجود، دانش و محدودیت‌های زمانی قابل دستیابی باشند.

همچنین این اهداف باید با ارزش‌های اخلاقی و اصول ملی ما ایرانیان مبنی بر خودداری از هرگونه آسیب به ملت، هماهنگ باشند تا از پیامدهای منفی بر جامعه جلوگیری کنند. تعیین زمان بندی برای دستیابی به اهداف کمک می‌کند تا فعالیت‌ها متمرکز و موثر باقی بمانند. قبل از تعیین هدف، باید پیامدهای احتمالی آن بر همه ذینفعان در نظر گرفته شود. همچنین فعالان عرصه خرابکاری شرافتمندانه باید آماده پذیرش مسئولیت نتایج فعالیت‌های خود، چه مثبت و چه منفی، باشند.

تعیین اهداف واضح و اخلاقی نیازمند یک فرآیند تفکر استراتژیک و در عین حال انعطاف پذیر است. این فرآیند باید با در نظر گرفتن واقعیت‌های عینی، ارزش‌های اخلاقی و اهداف بلندمدت و ملی انجام شود. اهداف واضح و اخلاقی به عنوان پایه و اساس برای ایجاد تغییرات مثبت عمل می‌کنند و به فعالیت‌های خرابکاری شرافتمندانه مشروعیت و جهت‌گیری می‌بخشند.

شاخص‌های پایش موفقیت ابزارهایی هستند که به سنجش پیشرفت نسبت به اهداف تعیین شده کمک می‌کنند و تأثیر واقعی فعالیت‌ها را نشان می‌دهند. شاخص‌ها باید به طور مستقیم با اهداف فعالیت مرتبط باشند تا بتوانند پیشرفت واقعی را به سمت دستیابی به آن اهداف نشان دهند و باید به گونه‌ای انتخاب

موفق به حساب‌های پرمخاطب. راه نخست مسیر دشوارتری است چراکه در دنیای بمباران اطلاعاتی امروز که شهروندان روزانه با هزاران خبر و موضوع مواجه می‌شوند، پرورش دادن یک حساب ناشناس و جذب مخاطب برای آن کار ساده‌ای نیست.

هرراهی که انتخاب می‌شود ریسک‌های خاص آن نیز باید در نظر گرفته شود و برای مدیریت آن آماده بود. مدیریت یک حساب ناشناس که در آن درباره طرح‌های موفق خرابکاری شرافتمندانه اطلاع‌رسانی می‌شود باید به نحوی باشد که هرگز ادمین آن تحت هیچ شرایطی شناسایی نشود. این به معنی به کار بستن تمامی راهکارهای حفظ امنیت دیجیتال و حفظ اصول ناشناس ماندن است. از سوی دیگر، فرستادن مدارک و مستندات برای حساب‌های مشهور و پرمخاطب نیازمند سطحی از اثبات موفقیت طرح انجام شده برای ادمین آنها است تا آنها را مجاب کند که این طرح انجام شده و ارزش انتشار دارد. این کار باید به صورتی انجام شود که هویت فرستنده هرگز لو نرود و اطلاعات جغرافیایی طرح انجام شده قابل انطباق با هویت اجراکنندگان طرح نباشد.

در همین راستا، ارتباط با احزاب و گروه‌های شناسنامه‌دار سیاسی هم به همین هدف کمک بزرگی می‌کند. چنین احزاب و گروه‌هایی که دل در گرو رهایی میهن دارند و در مبارزه با مافیای جمهوری اسلامی ثابت قدم هستند، به پیچیدگی‌های عملیات‌های مبارزاتی مسلط اند و شبکه گسترده‌ای از تاثیرگذاران در شبکه‌های اجتماعی و روزنامه‌نگاران سالم و متعهد دارند. ارتباط موثر با آنها مسیر استفاده از پتانسیل شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها در افزایش تاثیر طرح‌های خرابکارانه را ساده‌تر می‌کند. ضمن آنکه خرابکاری شرافتمندانه به عنوان یک اکت مبارزاتی در واقع یک عمل سیاسی است و هر عمل سیاسی در مشورت با احزاب و گروه‌های شناسنامه‌دار سیاسی، سمت و سوی مشخص و هدفمند سیاسی پیدا کرده و از انحراف‌های معمول سیاسی که تحت تاثیر بازی‌های امنیتی جمهوری اسلامی هم قرار می‌گیرند، مصون می‌ماند.

ارزیابی و بازخورد

پایش موفقیت در خرابکاری شرافتمندانه و استفاده از بازخورد برای بهبود فعالیت‌های بعدی، فرآیندی چند مرحله‌ای است که شامل

هر تغییر پیشنهادی

باید از نظر

ریسک‌های احتمالی

و پیامدهای آن

برای فعالان و مردم

ارزیابی شود. باید

مشخص شود که آیا

تغییرات لازم دارای

اقدامات احتیاطی

مناسب برای کاهش

هرگونه ریسک

احتمالی هستند

یا خیر.

پیوسته براساس حفظ احتیاط باشد و این مرحله یکی از مهم‌ترین جنبه‌های پایش و ارزیابی فعالیت‌های خرابکاری شرافتمندانه است که ریسک‌ها و پیامدهای خاص خود را دارد. این فرآیند نیازمند دقت و توجه به جزئیات است تا از اثربخشی و مسئولیت‌پذیری فعالیت‌های آینده اطمینان حاصل شود. قبل از اعمال هرگونه تغییر، مهم است که تمام جنبه‌های بازخوردهای جمع‌آوری شده به دقت بررسی و تحلیل شوند تا درک کاملی از نظرات، پیشنهادات و انتقادات به دست آید. برخی بازخوردها ممکن است نیاز به توجه فوری داشته باشند، در حالی که برخی دیگر می‌توانند برای تغییرات بلندمدت در نظر گرفته شوند.

هر تغییر پیشنهادی باید از نظر ریسک‌های احتمالی و پیامدهای آن برای فعالان و مردم ارزیابی شود. باید مشخص شود که آیا تغییرات لازم دارای اقدامات احتیاطی مناسب برای کاهش هرگونه ریسک احتمالی هستند یا خیر.

در نهایت، حفظ ارتباط با مردم که حامیان اصلی ایده خرابکاری شرافتمندانه هستند، اهمیت فراوانی دارد. خرابکاری شرافتمندانه با چالش‌ها و ریسک‌های خاصی همراه است و حمایت مستمر از جانب ملت و حامیان می‌تواند به افزایش اثربخشی و دوام فعالیت‌ها کمک کند. استفاده از شبکه‌های اجتماعی یا رسانه‌های معتبر برای ارتباط مستمر و اطلاع‌رسانی به مردم کمک‌کننده است. تقویت احساس تعلق و هویت مشترک در بین مردم می‌تواند یکی از پیامدهای اساسی حفظ ارتباط باشد. بدون تردید، اطمینان از حفاظت از اطلاعات شخصی، استفاده از روش‌های ارتباطی امن و و اجتناب از اشتراک‌گذاری اطلاعات حساس باید اولویت اصلی باشد.

نقش ما

همانطور که گفته شد انجام خرابکاری‌های شرافتمندانه با چالش‌هایی همراه است. موانع آموزشی، امنیتی و پوشش خبری از مهمترین موانع یک عملیات موفقیت‌آمیز است. در این راستا، حزب «ایران نوین» و اندیشکده «مسائل ایران» وظیفه ملی خود می‌دانند که توان و امکانات خود را در اختیار مبارزان راستین ایران دوست قرار دهند تا بتوان در حد امکان بر این مشکلات فائق آمد.

شوند که امکان اندازه‌گیری آنها وجود داشته باشد. همچنین شاخص‌های پایش موفقیت باید براساس منابع و محدودیت‌های موجود قابل دستیابی باشند.

به عنوان مثال تعداد افرادی که در فعالیت‌ها شرکت می‌کنند یا به آن‌ها واکنش نشان می‌دهند یک شاخص از موفقیت است. یا مثلاً میزان و نوع پوشش رسانه‌ای که فعالیت‌های خرابکاری شرافتمندانه به دست آورده‌اند می‌تواند شاخصی از میزان آگاهی و توجه عمومی باشد. ایجاد وحشت در نیروهای سرکوبگر که علنی شده است یک شاخص است. تهییج دیگر مبارزان برای تداوم بخشیدن به عملیات در شهرها و محله‌های دیگر هم احتمالاً مهمترین محک برای موفقیت عملیات است.

به طور کلی، جمع‌آوری هر دو نوع داده کیفی (مانند بازخوردها و نظرات) و کمی (مانند آمار و ارقام) برای ارزیابی اثربخشی فعالیت‌ها و همچنین بررسی پوشش رسانه‌ای، نظرات در شبکه‌های اجتماعی و سایر منابع اطلاعاتی برای ارزیابی نگرش عمومی و واکنش‌ها به فعالیت‌های خرابکاری شرافتمندانه ضروری است. باید نتایج حاصل از طرح‌های خرابکاری شرافتمندانه را با اهدافی که از پیش تعیین شده‌اند مقایسه کرد و جایی که فعالیت‌ها از دستیابی به اهداف خود کوتاه مانده‌اند را تحلیل و بررسی کرد. از نتایج این تحلیل‌ها باید برای تجدیدنظر و بهبود استراتژی‌ها و فعالیت‌های آینده بهره برد. همچنین، باید از نتایج مثبت برای تقویت حمایت جامعه و جلب حمایت بیشتر برای فعالیت‌های آینده استفاده کرد.

در مرحله بعد، اعمال هرگونه تغییری براساس بازخوردها باید

زمان‌هایی که هم‌میهنان شجاع، تظاهرات خیابانی برگزار می‌کنند، بقیه نقاط شهر مملو از اهداف مشروع برای خرابکاری شرافتمندانه و ضربه به جمهوری اسلامی است؛ کافی است دقیق‌تر نگاه کنیم!

رژیم از آتش زدن لاستیک و سطل‌های زباله وسط خیابان یا از کار انداختن چراغ‌های راهنمایی و رانندگی، نفرت دارد چون نظم شهری را به هم می‌زند.

شناسایی محل عبور و مرور موتورسیکلت‌های سرکوب و ریختن گازوییل یا روغن سوخته کف خیابان، پای رژیم را قطع می‌کند. فقط مراقب هم‌میهنان مان باشیم!

پست‌های برق گرانقیمت هستند، تعمیر آنها زمان‌بر است و نسبت به آتش حساس‌اند. پست‌های برق نزدیک به پایگاه‌های بسیج و کلانتری‌ها اهداف مشروعی هستند.

دوربین‌های شهری چشم شیطان هستند؛ از کار انداختن‌شان بزرگ‌ترین خدمت به ایران و ایرانی است.

برای اطلاعات بیشتر
کیوآر کد را اسکن کنید.

فراموش نکنیم:
جمهوری اسلامی جنایت می‌کند و گردن ملت می‌اندازد!
حفظ امنیت در اولویت است!
همه چیز در محل تجمع اتفاق نمی‌افتد!

think tank
of iranian
affairs

برای ارتباط مستقیم با کمیسیون انقلاب حزب «ایران نوین» و اندیشکده «مسائل ایران» می‌توان از روش‌های زیر استفاده کرد:

- کمیسیون انقلاب حزب «ایران نوین»
revolution@irannovin.party
- کمیسیون هماهنگی حزب «ایران نوین»
coordinating@irannovin.party
- بات تلگرامی سامانه ارتباطی براندازان با حزب «ایران نوین»
<https://t.me/inprevobot>
- اندیشکده «مسائل ایران»
info@thinktank-iranian.com

سپتامبر ۲۰۲۴

برای اطلاعات
بیشتر کیوآر کد
را اسکن کنید: